

د سليمان ښكلي غزلونه

د کتاب پېژندنه

د سليمان غزلونه د ښکلو شعرونو يوه مجموعه ده چې عاشق او معشوقه د يو او بل صفت کوي. په اصلي عبراني کې دا کتاب د سليمان په نامه نومول شوی دی.

يهوديان وايي چې د سليمان غزلونه د خداى او د هغه د غوره شوي قوم ترمنځ اړيکه بيانوي. د مسيح پېروان وايي چې د سليمان غزلونه د عيسى مسيح او د کليسا ترمنځ يوه روحاني اړيکه ده. د سپېڅلي کتاب پوهان په دې باندې پوهيږي چې د دې کتاب غزلونه په پوره توګه د مينې د شعرونو په شان دي چې په لرغونې يا پخوانۍ زمانه کې په اسراييلو کې پيدا شوي دي.

په دې شعرونو کې يو عاشق او يوه معشوقه د يو بل سره خپله

مینه څرگندوي او د اورشلیم بڼځې د هغوی د مینې ستاینه کوي.

کېدای شي دا عجیبه بڼکاره شي چې په یو سپېڅلي کتاب کې د مینې په هکله خبرې وکړي، خو واده د ژوند یوه مهمه برخه ده چې د خدای له خوا پلان شوې ده.

د موضوعگانو لست

لومړۍ غزل: یو او بل ته د مینې څرگندول: ۱:۱ – ۲:۷

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتیا یو او بل ته: ۲:۸ – ۳:۵

درېم غزل: د عشق خوند: ۳:۶ – ۵:۱

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لېوالتیا: ۵:۲ – ۶:۳

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې توصیف یو او بل ته: ۶:۴ – ۸:۴

شپږم غزل: د تلپاتې مینې څرگندول: ۸:۵ – ۱۴

① د سلېمان ډېر ښکلی غزل.

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې خرګندول

معشوقه

② په خپلو شونډو سره ښکل کړه ما

ځکه چې خوندوره ده مینه ستا

له شرابو څخه ډېره

③ ستا د عطرو خوشبویي ده ډېره خوندوره

ستا نوم دی د هغو عطرو په شان

چې خپرېږي هرې خواته

نو ځکه پېغلې درسره کړي مینه

④ ما د ځانه سره بوځه څه چې تښتو

ته مې پاچا شه او ما بوځه خپل د خوب کوټې ته

د اورشليم پېغلې

خومره خوشحاله يو مونږ ستا دپاره ای پاچا

مونږ به ستاينه ستا د مينې کوو له شرابو زياته

په رښتيا پېغلې مينې دي په تا

معشوقه

⑤ ای د اورشليم پېغلو زه توره يمه خو ښکلې يمه

داسې توره يمه لکه خېمې د قیدار

او داسې ښکلې يمه لکه پردې د سلېمان د خېمې

⑥ ما ته مه گورئ حكه چې توره يمه

لمر تور كړى دى پوستكى زما

زما ورونه وو په قهر راباندې

او كړم يې مجبوره چې ساتنه وكړم

زه د انگورو د باغ

نو په خپل ځان باندې مې ونه كړ پام

⑦ ما ته ووايه اى جانانه زما

خپله رمه دې خروې چېرته؟

چېرته پرېږدې ته خپله رمه غرمه كې

چې ارام وكړي؟

زه ولې شمه سرگردانه د فاحشې په شان

او وگرځمه ستا د دوستانو په رمو کې

عاشق

۸ ای په ټولو بنځو کې ډېرې بنکلې بنځې

که چیرې نه پوهېږې

نو تعقيب کړه د رمې د پلونو نښې

او وڅروه خپلې ځوانې وزې

ته د شپنو د خېمو په خوا کې

۹ ته ډېره بنکلې يې محبوبې زما

د هغې اسپې په شان

چې کښوي جنګي ګاډۍ د فرعون

⑩ څومره ښایسته دي انګي ستا

اور لګولی غوږوالیو ستا

څومره ښکلې ده غاړه ستا

په تار د جواهرو

⑪ مونږ به کړو جوړې د سرو زرو غوږوالۍ درته

او مری ګانې د سپینو زرو درته

معشوقه

⑫ پاچا پروت دی په خپل کټ کې

او دی نشه شوی هغه زما د عطرو په بوی

١٣ زما جانان دی لکه کڅوړه د مر

شپه تېروي زما په سینه باندې

١٤ زما جانان دی د نکريزو د گېډې په شان

چې راشنې کېږي د انگورو په باغونو کې

د عین جدي

عاشق

١٥ ای محبوبې زما څومره ښکلې یې ته

څومره ښکلې یې ته

سترگې دې دي لکه کوټرو په شان

معشوقه

۱۶) ای جانانه زما خومره ښکلی یې ته

خومره زړه وړونکی یې ته

شنه وابنه به وي زمونږ بستره

۱۷) لرگي د سبر به وي زمونږ د جونگرې تیران

او د نښتر ونه به وي زمونږه چت د کوټې

۱) زه د شارون د ډاگ یو ځنگلي گل یمه

او د درو د لاله گل یمه زه

عاشق

۲) لکه اغزو کې د لاله گل په شان

داسې زما محبوبه ده د پېغلو منځ کې

③ لکه چې ونه د منو وي د ځنگل په منځ کې

داسې زما جانان دی د ځوانانو منځ کې

کښېنم خوشحاله د هغو د سيوري لاندې

او مېوه يې خوږه لگيږي زما په خوله کې

④ هغه زه راوستلم د مېلمستيا سالون ته

او بيرغ د عشق يې زما په سر ودراره

⑤ ما قوي کړئ په کشمشو باندې

او تازه مې کړئ په منو باندې

ځکه زه ستا په مينه کې ناروغه يم

⑥ د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په بني لاس هغه ما غږ کي نيسي

⑦ ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم وخورئ

په غرخو او ځنگلي هوسیو باندې

تر هغې چې وخت سم نه وي مینه مه راوینبوی

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتیا یو او بل ته

معشوقه

⑧ واورئ زما د جانان اواز

گورئ هغه دی راروان

هغه ټوپونه وهي غرونو باندې

او وهي مندې په غونډيو باندې

⑨ زما جانان دی د غرخه او یا د هوسی د بچي په شان

گورئ هغه ولاړ دی د دېوال شاته

هغه گوري د کړکۍ نه

په خیر گوري د پنجرې نه ⑩ زما جانان زما سره

خبرې وکړې او راته ویې ویل:

عاشق

زما محبوبې راپاڅه ای زما بنایسته محبوبې

ما سره لاړه شه

⑪ گورئ ژمی تېر شو

نور به نه وي باران

۱۲ شول رابنکاره گلان په ځمکه باندې

او رارسېدلی وخت د سندرو

اورېدل کيږي زمونږ وطن کې د کوټرو اواز

۱۳ مېوه نيسي د انځرو ونې

غوټې نيولې د انگور ټاکونو

او ورکوي خوشبويي

زما محبوبې راپاڅه ای زما بڼایسته محبوبې

ما سره لاړه شه

۱۴ ای کوټرې زما چې ته پټېږې د گټونو په چاودونو

او د گڼنګ په چاودونو کې ته

پرېږده چې وگورمه مخ ستا

پرېږده چې واورمه اواز ستا

ځکه چې خوږ دی ستا اواز

او ښکلی دی مخ ستا

معشوقه

١٥ گیدړان ونیسه زمونږ دپاره

واړه گیدړان چې خرابوي زمونږ تاگونه

ځکه غوټی نیولې زمونږ تاکنونو

١٦ جانان زما او زه د جانان یم

د لاله گلونو منځ کې خوند اخلي هغه

١٧ ترڅو رارسي سهار او ورکيږي تياره

ما نه لار شه زما جانانه لکه غرڅه په شان

يا د هوسی د بچي په شان په سختو غرونو باندې

١ د شپې چې زه ومه پرته خپل کټ کې

ما کولو ارمان د هغه چا سره چې مينه لرم

ما کاوه د هغه ارمان خو هغه رانغی

٢ زه به پاڅېږم اوس او وبه ګرځم په ټول ښار کې

په کوڅو او په چوکونو کې

وبه ګرځم د هغه چا پسې چې کوم ورسره مينه

وګرځېدم زه په هغه پسې خو پيدا مې نه کړ

③ څو کیدارانو ولیدلم زه

کله هغوی چې ګرځېدل په ښار کې

ما پوښتنه وکړه چې تاسو لیدلی هغه کس

چې لرم ورسره مینه؟

④ څنگه چې لېرې شوم هغوی نه

ما هغه کس پیدا کړ چې مینه لرم ورسره

هغه مې کلک ونيوه او ما پرېښوده چې لاړ شي

وروسته مې هغه راوستلو د خپلې مور کور ته

هغې کوټې ته چې مې مور وم زېږولی په کې

⑤ ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم وخورئ

په غرخو او ځنگلي هوسيو باندې

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوينوئ

درېم غزل: د عشق خوند

معشوقه

⑥ هغه څه شی دی چې راروان دی له بیابان نه

اوچتیري دوړه لکه ستنې د لوگي په شان

چې راروان دی د مر د عطرو او قیمتي خوشبویۍ سره

د هغو ټولو خوشبویۍ سره چې سوداګر یې راوړي

⑦ ګورئ دا دی روان تخت د سلیمان

چې بدرګه کیري د شپېتو قوي کسانو سره

د اسراييلو د قوي عسکرو سره

⑧ هغوی سمبال دي ټول په تورو باندې

او دي ماهر په جنگ کې

د هر يو سره ده توره او تيار دي

چې دي تيار د شپې حملې دپاره

⑨ دی جوړ کړی روان تخت سليمان پاچا

د خپل ځان دپاره د لبنان له لرگو

⑩ د هغه پایې يې وپوښلې په سپينو زرو باندې

شا يې له سرو زرو څخه

او چوکۍ يې د بانجاني پوښ څخه

دننې برخه يې سينگار شوې وه په مينه

د اورشليم د پېغلو له خوا

١١) بيرون راوځئ اى د صهيون پېغلو!

او وگورئ سليمان پاچا ته

هغه تاج چې مور يې ايښى ؤ په سر ورته

د هغه د واده په ورځ

د هغه د خوشحالي په ورځ

عاشق

١) اى زما محبوبې خومره ښکلې يې ته

خومره ښکلې يې ته

سترگې دې دي لکه کوټرو په شان

ښکاري ستا د ټيکري تر شا

ستا ويننتان وهي خپې لکه رمه د وزو

چې راکوزيږي د جلعاد د غره نه

② ستا غاښونه دي سپينو مېړو په شان

چې وړۍ ترې لېرې شوې او وينځل شوې وي

هر يو غاښ دې دی جوړه د بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

③ شونډې دې دي د سرې ټوټې په شان

خوله دې ده ښکلې

ستا انگي دي د سرو انارو په شان

چې بنکاري ستا د ټيکري شاته

٤ بنکلي ده غاړه ستا داود د برج په شان

ستا غاړکی ده خړېدلې هلته

د جنگياليو د زرو سپرونو په شان

٥ ستا سيني دي د غرخه غبرگوني بچيو په شان

چې خريزي د لاله گلانو منځ کې

٦ ترڅو رارسي سهار او ورکيري تياره

زه به ورشمه د مر غره ته

او د قيمتي خوشبويي غونډۍ ته

٧ ته بيخي ښکلي يې زما محبوبې

نشته هېڅ عيب په تا کې

٨ ما سره راشه ای زما ناوې د لبنان نه

ما سره راشه د لبنان د غره له څوکې

شه راکوزه د امانه د غره له څوکې

د سنير يعنې د حرمون د غره له څوکې

چېرته چې دي د زمرو غارونه

او د پړانگانو غونډۍ

٩ زما محبوبې زما ناوې ما نه دې وړې دی زړه

په يو نظر دې زما زړه وړې دی

او د غاړکي يو غمی چې اچولې دې ده په خپله غاړه

⑩ څه خوندوره ده ستا مینه

ای زما محبوبې زما ناوې

خومره ښه ده د شرابو نه ستا مینه

او د هرې بلې خوشبويي نه ستا عطر

⑪ زما ناوې ستا د شونډو نه شات راڅاڅي

دي پراته شات او شیدې ستا د ژبې لاندې

داسې خوشبويي راځي ستا کالیو نه لکه سروې د لبنان

⑫ ته زما باغچه یې ای زما محبوبې زما ناوې

خاصه چینه یې ته او پټه شوې فواره یې ته

١٣) ستا نيا لگي دي د انارو باغ په شان

د خوندورو مېوو نه ډک

او پرېمانه بوټي چې حاصل ورکوي

د نکريزو او خوشبويه عطرو په شان

١٤) تا کې شنه کيږي خوشبويه عطر او زعفران

دالچيني او هر ډول خوشبويه بوټي

لکه مر او عود او ټول ډېر خواږه عطرونه

١٥) ته چينه يې د باغ او د تازه اوبو څاه

ويالې چې رابهيږي د لبنان له غرو نه

معشوقه

١٦ راولوڅه ای د شمال باده

او راشه ای د جنوب باده

راوالوڅه زما په باغ باندې

او خپره کړه خوشبويي د هغه هرې خواته

خپل باغ ته راشه زما جانانه

او خوندوره مېوه د هغه وخوره

عاشق

١ ای زما محبوبې ای زما ناوې

راغلم زه تا ته یعنې خپل باغ ته

راتولوم زه مر او عطر خپل

زه خورمه خپل شات د گبين سره

خېنمه شراب او شيدې خپلې

د اورشليم پېغلې

ای عاشقانو و خورئ او و خېنئ

او شئ نشه مينه کې

خلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لېوالتيا

معشوقه

زه وم ويده خو زړه مې و بېداره ②

اواز مې واورېده د خپل جانان

چې ټکوي دروازه او وايي

زما مینې زما محبوبې ما پر پرده چې راننوخم

زما محبوبې ای زما کوتري ته چې کامله یې

لوند شوی سر زما په پرخه باندې

او د شپې پر خې مې لامده کړي دي وینستان

معشوقه

③ ما خپل کالي وویستل

څنگه کولای شم چې بیا یې واغوندم؟

ومي وینځلي خپلې پښې

څنگه کولای شم چې بیا یې کړم چټلې؟

④ هڅه وکړه زما جانان چې کړي خلاصه دروازه

نو لړزېده مې زړه هغه دپاره

⑤ زه راپاڅېدم چې کړم خلاصه دروازه

د خپل جانان دپاره

زما د لاسونو نه په څڅېدو شول مړ

زما له ګوتو څڅېدل ښکلي مړ

کله چې ما رابښکلو د دروازې قلفک

⑥ ما دروازه خلاصه کړه خپل جانان ته

خو هغه تللی ؤ

ډېر مې غوښته چې اواز د هغه واورم

هغه مې ولټاوه خو پيدا مې نه کړ

ما ورته وکړ اوږد خو هغه رانه کړ ځواب

٧ څوکيداران چې گرځېدل په ښار کې

زه يې پيدا کړم

هغوی زه ووهلم او زخمي يې کړمه

زما نه يې لېرې کړ پورنۍ څوکيدارانو

چې ساتنه يې د ښار د دېوالو کوله

٨ ای د اورشلیم پېغلو ما سره وکړئ قسم

که مو پيدا کړلو جانان زما

نو ورته ووايئ چې

زه ستا په مينه کې ناروغه يم

د اورشليم پېغلې

۹ ای په ټولو ښځو کې ښکلې ښځې

ولې د نورو نه بهتر دی جانان ستا

ستا جانان څه برتري لري له نورو څخه

چې مونږ ته د هغه په سر قسم راکوي؟

معشوقه

۱۰ زما جانان دی ښکلی او صحتمند دی

او دی ډېر غوره هغه د زرگونو خلکو څخه

۱۱ د هغه مخ ځلېږي سوچه سرو زرو په شان

وينستان يې دي ول په ول

او دي تور لکه کارغه په شان

د هغه سترگې دي لکه کوترو په شان ۱۲

چې وي ناستې د ويالو په غاړه

داسې سپينې لکه شيدو په شان

چې وي ناستې د ډنډ په غاړه

انگي دي د هغه خوشبويه د هغه باغ په شان ۱۳

چې وي ډک د خوشبويه بوټو څخه

توليدوي هغه خوشبويه عطر

د هغه شونډې دي د لاله گلونو په شان

چې ترې خاڅي عطر د مر

د هغه مټې دي د سرو زرو ميلو په شان ①④

چې سينگار شوې په جواهرو باندې

بدن يې بنوی دی د فيل غاښونو په شان

چې سينگار شوی په لاجوردو باندې

د هغه پښې دي د مرمرو د ستنو په شان ①⑤

چې لگېدلې د سرو زرو په پايو کې

د هغه شکل دی لبنان د غرونو

او د سبر د لوړو ونو په شان

ډېر خواږه دي ښکلول د هغه ①⑥

په هر لحاظ دی زړه رابښکونکی هغه

نوای د اورشلیم پېغلو

زما جانان دی هغه او دی ملگری زما

د اورشلیم پېغلې

۱) ای په ټولو پېغلو کې ښکلې پېغلې

جانان دې چیرته تللی؟

په کومه لاره تللی؟

چې لار شو تا سره او ولټوو هغه

معشوقه

۲) زما جانان راغلی ما ته یعنې خپل باغ ته

هغه حای ته چې شنه کيږي د عطرو بوټي

چې وڅروي خپله رمه په باغ کې

او ترې راټول کړي د لاله گلونه

③ جانان زما او زه د جانان یم

څروي هغه خپله رمه د لاله گلانو منځ کې

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې صفت یو او بل ته

عاشق

④ ته یې ښکلې لکه ترصه د ښار په شان

او یې ښکلې د اورشلیم په شان

داسې شانداره یې ته چې وي

لښکر د بیرغونو سره

⑤ سترگې دې واړوه له ما نه

لېونی کړی یمه ستا سترگو

ستا وینبتان وهي خپې لکه رمه د تورو وزو

چې راکوزیږي د جلعاد د غره نه

⑥ ستا غاښونه دي د سپینو مېړو په شان

چې وینځل شوي وي تازه

هر یو غاښ دې دی جوړه د بل یو غاښ سره

یو یې هم نه دی ورک

⑦ ستا انګې دي د سرو انارو په شان

چې بنکاري ستا د ټيکري لاندې نه

⑧ په شپېتو ملکو او اتيا وينځو کې

او بې شمېره پېغلو کې

⑨ زه خوښوم خپله کوتره چې کامله او بې مثاله ده

چې ډېره خوښه ده د خپلې مور سره

په هغه چا ده گرانه چې زېږولې يې ده

کله چې پېغلې ويني هغه نو مبارکه يې گڼي

ملکې او وينځې هم کوي ستاينه د هغې او وايي

⑩ هغه څوک ده چې ځليږي په شان لکه د سهار رڼا

لکه سپوږمۍ په شان بنکلي او د لمر په شان ځليږي

ده شانداره هغه داسې چې وي لښکر د بیرغونو سره؟

معشوقه

⑪ زه د چارمغزو باغ ته لاړمه

چې ووينم نوي شنه بوټي په دره کې

او ووينم ايا انگورو دي نيولې غوټې

چې انارو دي نيولي گلان او که نه

⑫ زه له هيځانه رپېدل

لکه سپره چې يمه شاهي گاډۍ کې

د اورشليم پېغلې

⑬ بېرته راشه او راشه بېرته ای د شولم د کلي پېغلې

بېرته راشه او راشه بېرته چې مونږ دې وگورو بيا

معشوقه

ولې گورئ ما ته د شولم پېغلې ته

چې کړم گدا د نورو خلکو سره؟

عاشق

۱) ای د شهزاده لورې!

خومره ښکلې ښکاري پښې دې په خپلیو کې

ستا گرد ورنونه دي جواهراتو په شان

چې وي جوړ کړي یو ماهر کسبگر

۲) ستا د نامه غوټی ده شرابو جام په شان

تل ډک دی د شرابو څخه

ستا خېټه ده لکه د غنمو د ډېری په شان

چې خنده یې ده د لاله گلونو په شان

ستا سینې دي لکه ③

د غرخه غبرگونو بچيو په شان

ستا غاړه ده لکه د عاج د منارې په شان ④

او ځلېدونکې دي ستا سترگې د حشبون د ډنډونو په
شان

هغه ډنډونه چې نژدې دي دروازې ته د بیت ربیم

پوزه دې جگه ده لکه برج د لبنان

چې دمشق ته مخامخ دی

⑤ سر دې لوړ دی د کرمل د غره په شان

ستا وینبتان دي د شاهانه پردې په شان

پاچاهان هم دي اسیران ستا د وینبتو په تارونو کې

⑥ ای زما محبوبې خومره ښکلې او په زړه پورې یې ته

خومره یې ډکه له خوشحالو څخه

⑦ قد دې دی لکه د خرما ونې په شان

ستا سینې دي لکه غونچې د مېوې

⑧ ما ویل چې زه به خېژم د خرما ونې ته

او لاس به وهمه په مېوه د هغې

ستا سینې دې وي د انگورو د غونچو په شان

او خوشبويي دې د خولې وي لکه منو په شان

⑨ دي بنکلول دې خوندور د بنو شرابو په شان

معشوقه

پر پرده جاري شي دا شراب زما د جانان خواته

چې وبهيري په شونډو او غاښو د هغه

⑩ زه د جانان يم

او هغه ما غواړي

⑪ زما جانانه راځه چې لاړ شو د ښار نه بهر

او تېره کړو شپه د نکريزو د بوټو لاندې

⑫ راځه چې پاڅېرو سهار وختي او لاړ شو انگورو باغ ته

چې وگورو غوټی نیولې دي تاكونو که نه

او گلان نیولي دي تاكونو که نه

او چې انارو گلان کړي که نه

هله به وښایم تا ته زه خپله مینه

ورکوي هله مړه غونې بوټي خوشبويي خپله ⑬

او ټولې ښې مېوې دي زمونږ دروازې سره

ای زما جانانه ما ساتلي تا ته

زاړه او نوي خوندور شيان

کاشکې ته وای زما ورور ①

چې مې مور ورته تی ورکړی وای

چې مې ليدلې ته بيرون له کور نه

ما ښکلولې به ته او چا به نه رټلم

۲ بيا به بېولې ما د خپلې مور کور ته

هله به زما مور را زده کول ما ته

ما درکول به تا ته خوندور شراب

او خپلو انارو خوږ شربت

۳ د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په ښي لاس هغه ما غېږ کې نيسي

۴ ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم وخورئ

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوينوي

شپږم غزل: د تلپاتې مينې خرگندول

د اورشليم پېغلې

⑤ دا ده څوک چې ده راروانه له بيابان

چې يې کړې ده تکیه په اوږې د خپل جانان؟

معشوقه

ما راوينس کړې ته منو د ونې لاندې

چېرته چې مور دې ډېر تکليف سره زېږولې وې ته

چېرته چې ته هغې راوړې يې دې دنيا ته

⑥ ولگوه زما مينه په خپل زړه باندې لکه د مهر په شان

په خپل لاس باندې لکه بازوبند په شان

ځکه چې مینه زوروره ده لکه د مرګ په شان

داسې قوي دی غیرت لکه د مرګ په شان

هغه سوځي لکه لمبو په شان

او سوځي لکه سخت اور په شان

ډېرې اوبه د مینې اور مړ کولای نه شي (۷)

او نه یې وړلی شي سیندونه

که څوک وغواړي چې مینه واخلي

په خپلې ټولې شتمنۍ باندې

هغه به سپک شي په پوره توګه

د پېغلې ورونه

⑧ مونږ کوچنی خور لرو

چې غټې شوې یې لا نه دي سینې

که څوک راشي او هغه وغواړي زموږ نه

نو مونږ به څه کوو؟

⑨ که هغه پېغله وي لکه دېوال په شان

نو مونږ به جوړ کړو ورته څلی د سپینو زرو

که هغه وي دروازه

نو هغه به بنده کړو د سبر په تختو باندې

معشوقه

⑩ زه وم لکه دېوال په شان

خو اوس داسې غټې دي سينې مې

لکه د برجونو په شان

کله چې گوري زما جانان ما ته

نو خوشحاليږي هغه زما په کتلو باندې

په بعل هامون کې ؤ د سليمان د انگورو باغ ⑪

بزگرانو ته يې ورکړی ؤ په اجاره باندې

ورکولې د مېوو بدل کې به هر يو

ورته زر ټوټې د سپينو زرو

زما د انگورو باغ دی يوازې زما چې ورکوم يې چا ته ⑫

اړتيا نشته سليمان ته چې ورکړي زر ټوټې د سپينو

زرو

خو دوه سوه ټوټې دي هغه چا دپاره

خوک چې پام کوي تاکنونو باندې

عاشق

۱۳) ای زما محبوبې ته چې اوسپرې باغ کې

دوستان زما په انتظار دي چې اواز دې واورې

خو یوازې زه غواړم چې اواز دې واورم

معشوقه

۱۴) زما جانانه زر په منډه راشه

د غرخه او هوسی د بچي په شان

خوشبویه غرونو باندې